

(המשך מעמוד 15)

השבוע בסופר-מרקט. הארייה חשובה מן המוצר, והצלחת השיווק חשובה מן הארייה. אם איש-פירסום יאמר לשימי עזון פרס, למשל, לשתות ממימי הבכאי שלי בנתיבות הוא יעשה זאת באהבה. אם אומרים לו להחליף את שיניו בשיניים לבנות ומבריקות יותר — הוא עושה גם זאת באהבה. מה שלא יצרו 2000 שנות גלות, יצרה המדינה: אוויל יהודי משריש ושורשי.

לבית"ר תמיד היתה משיכה לפופר ליוזם, כמו גם לסיסמות ופשטנות על-פי מיטב המסורת הפולנית. חלומם של יוצאי עדות-המיוזר, בעלי המסורת ה"פטריוארכלית", היה תמיד אבא חוק, וכשהוא פולני או דומה לפולני והוא דמוג ורכיגאווה — הוא שווה שבכתיים.

כישלוננו של המערך הוא בכך שהפך לליכוד מזויף. את זאת יודע גם כל איש קטן בחושו. העשיריות המוקרר-טיות, כביכול, אינן שוות אפילו את השבועיות של הליכוד, כפי שעמיר פרץ ורפי ארזי הם פחות אותנטיים מדוריד מגן ומאיר שיטרית. מי שיוזר על ברכיו לפני שחוריי-הדת, תבושייה-כיפה, ומכה על חטא חילוניותו — לא יינקו. מי שהחליף את האינטרנציונאל מפחד הצבע האדום, מי שנהג בסולל-בווה, נור ומילואות ככתבה פרטית, מי שסחר באוויל עם רודי בלס ודומיו והשכח שצמצ עקדת-חדש — הוא טיפש חסר-אחריות. והוא אחראי למי שחושב שבני גאון יציל את הכלכלה ויהווה גאון את המדינה.

ואם הקיבוץ, הנמצא במשבר חברתי, פסיכולוגי וכלכלי, אינו סובל ביקורת, אפילו מן הכואבים והאוהבים, הרי זהו סוף האידיאלים, סוף החלום הציוני ויישוב הארץ.

אין זו, שהיתה חלום-שנות-אלף-יים, יכולה היתה להתנער באומץ-לב אורחי על-ידי הפרדת הדת מן המדינה, על-ידי היתנות מן השנור והגיטו, על-ידי צינון אנשי הצבא והדת (כלומר אי-סור בחירתם של אנשי דת וצבא לתפקידים אורחיים בכירים, ואיסור הצבעה של אנשי צבא ודת), על-ידי קביעת גיל 21 שנה כגיל-המינום של הבוחרים, וכן על-ידי החלטה שלפיה לא תינתן זכות-הצבעה למי שלא שירתו שרות צבאי או לאומי, אשר יוטל על כל תושב בי הארץ.

ייקבע שבגיל 70 יפרשו כל הפוליים טיקאים, כמו שעושים זאת שופטים. מיספר חברי-הממשלה יוגבל לתריסר, ומיספר חברי-הכנסת יעמוד על 60, ולא יותר.

אני יודע שאני חולם באספמיה. המונרמנטליזם ינצח, ועימו הטימי טום וחוסר-התבונה. כאן תהיה רפובליקת-בנגנון-פיארו-ומזוזות יס-תיכונית, והמנגל כסמל לאומי לשואה, לגבורה ולהסכמה, וכל גועל-הנפש של תרבות-מידבר הולכת ומתגברת. יהיה רע ורע יותר.

הנאתי היחידה תהיה מן המיסמך שכבר כתבתי, וממה שאומר: אמרתי לכם!

ויבא מי שיאמר: יש מיפגלות קטנות וסימפאטיות כמו ר"ץ, אמנון ורבינישטיין... איך קוראים להם — מפ"ם? ויש רק"ח ויש המתקדמת והבעיה עימן היא שברק"ח העורבים סימפאטיים והיהודים נאצים בקרנות הכסח, ובמתקדמת המצב הפוך — היהודים סימפאטיים ועורבירב ערבי לא כליכך סימפאטי.

או כשהאוניה טובעת והקפטן שייכור, אני חולדה. לא די להיות סימפאטי. טי צריך לרוק את הקפטן לים. תיקויותי היחידה היא, כפי שנאמר עור בימי המהפכה הצרפתית: כמה שיוזר גרוע, יותר טוב.

לשנני לתחתי ממש, ניפגש ונר-אה איך נבנה את הבניין מחדש. ועד אז אני כוחר שלא לבחור. אין לי מי להחר ליש ומי לחוק, ואצטט עוד את אוגוסט, מלך סאכסוניה: MACHT EUEREN DRECK ALEINE — עושה את ההרא שלכם בעצמכם — וקם והלך.

יגאל תומרכין פאריס. אוקטובר

להדיע ענם יובל

להתנפל על הגיבוע ולהתעיף בסיומה.

גיל מעריך במיוחד את היכולת של יובל להפסיק ברגע הנכון את המאמץ, רגע לפני שכולם נופלים מהרגליים. השיחות במיסגרת החוג עזרו לו להחליט על היחידה שאליה התנדב. לפני שהגיע לחוג רצה ללכת להרבה יחידות, ולא ידע לפי מה להחליט. החוג נתן לו את הכלים להחליט לפי נטיו-תיו. בבית-הספר, הוא מדגיש, לא קיבל כל הרכה לקראת הגיוס, ואלמלא החוג של יובל, היה אוקר-עצות לקראת הצבא.

דני, המשרת כיום בסירת גיבועי, התרשם מהגיוס באימונים, שכל אחד מהם היה שונה מהשני, ומההסברים המפורטים על פעולת הגוף תוך כדי האימון.

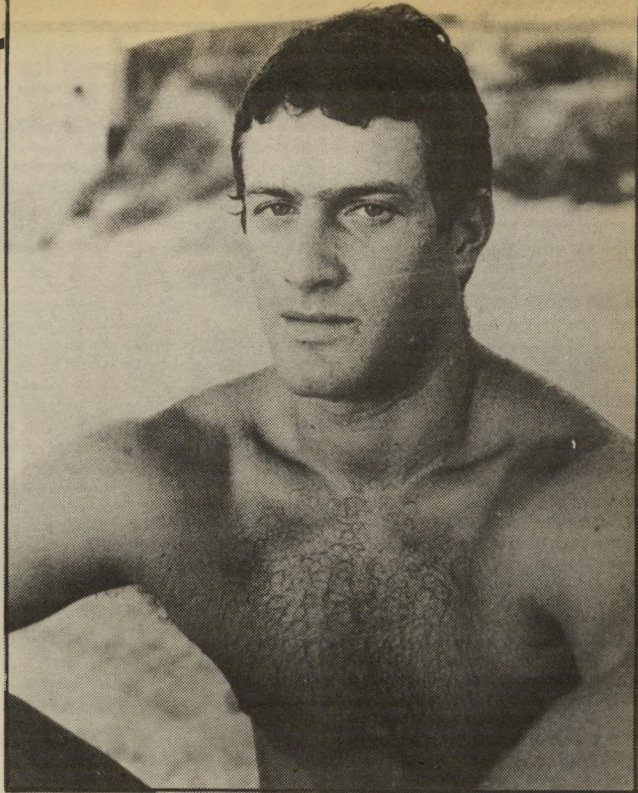
למרות האווירה ה"כייפית" והנינוח, להגדרתו, השתפר כושרו היורד ל-

נשאות ומדיעות קדומות. באימונים הוא מיישם כשיטתיות את העקרונות הנלמדים במכון וינויט: פיתוח כל מרכיבי הכושר הגופני — סיבולת לכריאה ושרירים, כוח, גמישות, זריזות, מהירות וקואורדינציה.

● חימום נכון בתחילת כל אימון, והרפייה בסיומו. ● עליה הדרגתית ברמת הקושי באימונים: מריצות של שני ק"מ בהתחלה עד ל-30 ק"מ בסוף.

● עבודה מגוונת ל סוגי ריצות: ריצות מהירות בהפוגות או איטיות לסווח ארוך, בתנאי-שטח שונים — חול, חצץ, מים, כורכר, גבעות וכו'. ● מסעות לתריגול שרירי-ההליכה. אין הוא משלב באימוניו עבודה כ"מישקולות, וטוען שמרכיב פיתוח הגוף הוא מרכיב זעום בחשיבותו בהכנה הדרושה לצבא.

לחוג מתקבל כל שמיניסט בריא, יהיה כושרו אשר יהיה. לדעת יובל כל מי שמתמיד אצלו בחוג יגיע מוכן לדרושות כל יחידה קרבית מוכשרת.

בצבא, ככל אחת מהיחידות הקרביות. מטרת החוג, לרביו, היא לתת לחניכיו את הכלים הדרושים להם כדי להחליט מהו המסלול הצבאי המתאים להעדפת תיהם, להוריד את מסך-הערפל שלפני הגיוס ולהקל בכך את המיפגש הראשוני עם הצבא. המטרה המרכזית היא לתת לחניכיו סיכוי טוב יותר להתקבל ליחידה מוכשרת. במיסגרת זו מתקיימת פגישה שבר עית עם לוחמים ומפקדים מיוזרות מוכשרות ואחרות כצה"ל. אחת לתקופה נערכים טורים בכסטים שונים של צה"ל.

חלק מהפגישות מוקדשות לשיחות עם אנשי-מיקצוע כאורטופד, פיסיות

ותר מ-40 נהגים חוגות נאהבים חייבים את תורתם לחבורת שמיניסטים מיוזעים, שהגיעו מאי-שם וחילצו את ריככם ממקומות נידחים בחופי הרצליה והסביבה.

סביר להניח שהערות העובדות כ"חוף תל-ברוך נלהבות פחות מהופעתם של נערים אלה בקירבת המכוניות שב"הן מתמשות עיסוקתיהן.

אך חבורה זו אינה מחפשת קוריוזים בחוף. היא מקיימת אימוני-כושר מפר-כים במיסגרת חוגי-הכנה ייחודי לצה"ל. הנערים הפעילים בחוג באים לאי-מונים מרצונם, ועל חשבון זמנם הפנוי. רובם מתמידים ומגיעים פעמיים בש"בוע לאימון, בכל מוג'אוור, בגשם, בכ"ר, בחמסין. המטרה העיקרית היא ל"הכשיר את הנערים לעמוד בדרושות של יחידה קרבית מוכשרת. עד היום, כל

איך להגיע ליחידה מוכשרת כצה"ל? ליובל היה דעיון

לאי-הכר, ובגיבוש-צנחנים עמד יפה כ"קצב וגמר אותו בהצלחה. לאכזבתו הייתה המיכסה לצנחנים, בדרגת-הקב"ה הגבוהה שלו, מלאה (ובצנחנים הנהיגו "אינטגרציה" לפי מיכסות של דרגות קב"ה שונות). הוא הועבר לגיבועי. שם אחר את מועד הגיבוש לסירת, אך על-סמך הישגיו בגיבוש-צנחנים התקבל ללא גיבוש נוסף.

לפני הגיבוש קיים יובל פגישות מיוחדות לקראת הגיבוש הספציפי, וכך נמנעו מדני כמה הפתעות. הוא הופתע רק מהקושי העצום, ולא מדברים בלתי-צפויים. כאשר כיום שיש הורו המפקדים לחבריו לקפל את המאהל לקראת יציאה הביתה, חיך דני לעצמו. כשבאה ההוראה לחזור ולהקים את המאהל, דני לא היה בין הרבים שנשברו באותו רגע. דני עבר בהצלחה גם את הגיבושון של סירת-המטכ"ל, אך נפל בשלב ה"שיחה עם הפסיכולוג. בוגרי-החוג האחרים הגיעו, בין השאר, ליחידות מוכשרות כמו המונדרו, הצנחנים, סירת-המטכ"ל וקורס טיס.

אלוף דרוון רובין, ראש מדור-ההדרכה בצה"ל, שלח את שני בניו לעבור את החוג של יובל, והגדיר את העושה כ"מפיעל יוצא-אמן-הכלל, בעל חשיבות מעשית". גיא, המשרת כיום בגולני, "אני מא"מין שחוג כזה יפוך בעתיד לנורמה. תמוה בעיניי שלא חשבו על דבר כזה קודם".

הניסיון מלמד שרק 30% מהנרשמים לחוג מתמידים באימונים עד לסיומם. רובם מגיעים לסיירות וליחידות מוכשרות אחרות. לקראת הגיוס מצמצם החוג לשתי קבוצות, המקיימות כל אחת חמישה-שישה אימונים מפרכים בשבוע.

בוגרי החוג שומרים על קשר עם יובל גם בצבא, והוא נוהג לברך כל אחד מהם ביום-הולדתו. הוא נעזר בהם גם למתן עצות לחניכיו העכשוויים, ה"מעוניינים להתקבל לאותן היחידות. בסיום המחזור האחרון קנו החניכים ליובל מתנה גדולה והזמינו אותו לא"רוחה חגיגית על חשבונם במיסערה.

להתנפל על הגיבוע

יל הוא אחד מחמשת בוגרי החוג, שעברו בהצלחה את הגיבוש ליחידת-ההחילוץ של חיל-האוויר. הוא מספר שלמרות ההכנה שעבר בחוג והעושה לו מאור, שלב ה"שכירה" אולי אחרו לבוא, אך היו בלתי-נמנעים. ההכנה עזרה לו במצבים רבים, כמו במנוחות קצרות, שבהן ידע להרפות נכון את שריריו, או בעליות על גבעות, שבהן ידע להתקדם בצורה מדודה ולא

ראפיט, פסיכולוג, תזונאי וקציני-מיון. יובל עצמו מעביר שיחות על נושאים שצבר בהם ניסיון כלוחם וכחובש קרבי, כגון היגיינה, עזרה ראשונה, או תזונה בצבא.

לקראת סוף החוג הוא מחלק רשימת-קניות מומלצת, שתתגלה מאוחר יותר כשימושית ביותר: ריפודים לחי גור, רצועה נוחה לנשק, כדורי-מטקות שישמשו כאטמרי-מיות, נרות לאיטום מיסמכים בניילון.

כושר ופילוסופיה

יובל משקיף בחוג. מעל ומע"ב. הוא מעביר אישית את כל אימוני-הכושר (שמונה אימונים בשבוע). החוג הפך למעין מיפעל-חיים עבורו, והוא מחנך על-ידי דוגמה אישית לער-כים חשובים כעמידה בזמנים (אין איחורים), עזרה הדדית, אמינות, אחריות. הוא מוצא עניין בספרות ובפילוסופיה, אך אינו מטיף באימוניו לקשיחות ולתאוות-קרב, אלא להומניות ולכבוד-האדם. הוא נוהר מגילויי ה"ת-

כדורי-מטקות למימיות

חוג הוא פרויקט אישי של יובל ועלם, צעיר בן 24, בוגר יחידת-החילוץ של חיל-האוויר, מדריך-כושר מוסמך מטעם מכון וינויט. את הרעיון להקמת החוג הגה בשנה שעברה. בעת שרותו הצבאי ראה עד כמה יכולים הכנה גופנית וידע מוקדם על הצבא לתרום לו ולחבריו. הוא התחיל לטרוק את בתי-הספר התיכוניים ולעניין שמיניסטים. תחילה התאמנו אצלו רק שני נערים, אך מעגל המש תתפס גדל בהתמדה וכיום פעילים בחוג 80-70 חניכים, המחולקים לארבע קבוצות, מכל דרגת-הכושר שלהם. הם מגיעים מכל ערי הרחוק. בחוג פועל יובל להקנות לחניכיו מידע רב ככל האפשר על הצפוי להם